

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

3 april 2000

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 22 juli 1985
betreffende de wettelijke aansprakelijkheid
op het gebied van de kernenergie**

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

3 avril 2000

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 22 juillet 1985
sur la responsabilité civile dans
le domaine de l'énergie nucléaire**

SAMENVATTING

Internationale verdragen die in het begin van de jaren '60 tot stand zijn gekomen, beperken het bedrag waarvoor de uitbater van een kerninstallatie aansprakelijk kan worden gesteld indien zich een kernramp zou voordoen met schade aan derden. België heeft zich bij deze verdragen aangesloten. Het plafond van de aansprakelijkheid ligt wettelijk vast en bedraagt sinds 1985 4 miljard BEF. De regering wenst dit bedrag nu te verdrievoudigen tot 12 miljard BEF. Deze aanpassing zal ervoor zorgen dat de Belgische kerninstallaties in West-Europa tot de best verzekerde zullen behoren tegen het risico van een kernongeval. Naast dit bedrag, te betalen door de verzekeringssector, kan er gerekend worden op 6,5 miljard BEF via internationale bijstand, zodat er in totaal 18,5 miljard BEF ter beschikking zal zijn voor de potentiële slachtoffers van een kernongeval. Internationale onderhandelingen zijn lopende om nog meer middelen vrij te maken.

RÉSUMÉ

Les conventions internationales conclues au début des années '60, limitent le montant de la responsabilité de l'exploitant en cas de catastrophe nucléaire impliquant des dommages aux tiers. La Belgique a adhéré à ces conventions. Le plafond de cette responsabilité est fixé légalement et se monte à 4 milliards BEF depuis 1985. Le gouvernement désire maintenant tripler ce montant pour le porter ainsi à 12 milliards BEF. Cette modification fera des installations nucléaires belges en Europe occidentale celles qui sont le mieux assurées contre le risque d'accident nucléaire. Outre ce montant à payer par le secteur des assurances, nous pouvons compter sur une assistance internationale de 6,5 milliards BEF de telle sorte que 18,5 milliards BEF seront à la disposition des victimes potentielles d'un accident nucléaire. Les négociations internationales sont en cours afin de dégager encore plus de moyens.

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	<i>Plenum</i>
COM	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 :	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	<i>Séance plénière</i>
COM	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.générales@laChambre.be

MEMORIE VAN TOELICHTING

De wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie heeft de aansprakelijkheid van exploitanten van kerninstallaties geregeld, conform de internationale verdragen waarvan België contracterende partij is, met name het Verdrag van Parijs en van het Aanvullend Verdrag van Brussel. Hierbij werd de aansprakelijkheid van exploitanten van kerninstallaties voor schade uit een kernongeval beperkt tot maximaal 4 miljard BEF. Tegenover deze beperking staat voor de eventuele slachtoffers het voordeel dat de aansprakelijkheid van de exploitant van *objectieve* aard is, waarbij het slachtoffer niet zal moeten aantonen dat de exploitant een fout gemaakt heeft. Bovendien kan de schade *uitsluitend* op de exploitant worden verhaald, waardoor wordt vermeden dat een stroom van schadeclaims zou ontstaan. Aldus kan de capaciteit beschikbaar op de verzekeringsmarkt zo optimaal mogelijk worden benut.

Er wordt voorgesteld om het bedrag op 12 miljard BEF te brengen, om de hierna genoemde redenen.

1) De omvang van de schade

Het bedrag van 4 miljard werd destijds vastgesteld in de nasleep van het ongeval van *Three Miles Island* (1979), dat weliswaar aanleiding heeft gegeven tot uitgebreide preventieve maatregelen ter bescherming van de bevolking, maar waarbij geen radioactieve besmetting van de omgeving had plaatsgevonden. Het ongeval van Tchernobyl (1986) heeft echter de potentiële schade na een groot kernongeval in zijn ware omvang gedemonstreerd. Hoewel een ongeval met vergelijkbare gevolgen in ons land bijna ondenkbaar is, gezien de stand van de technologie en de geldende veiligheidsmaatregelen, en hoewel het duidelijk is dat het verzekerbare bedrag nooit de volledige schade zal kunnen dekken van een kernongeval waarbij grote hoeveelheden radioactieve stoffen zouden vrijkomen, is een aanzienlijke verhoging van het bedrag van de aansprakelijkheid toch aangewezen indien men de beperking ervan wil blijven rechtvaardigen in combinatie met de objectieve en exclusieve aansprakelijkheid van de exploitant.

2) Aanbeveling van de OESO

Het directiecomité van het Agentschap voor Kernergie van de OESO heeft in zijn aanbeveling van 20 april 1990 de deelnemende landen van het Verdrag van Parijs opgeroepen om het aansprakelijkheidsbedrag van

EXPOSE DES MOTIFS

La loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire fixe la responsabilité des exploitants d'installations civiles nucléaires dans le cadre de la Convention de Paris et de la Convention complémentaire de Bruxelles auxquelles la Belgique est Partie. L'exploitant d'une installation nucléaire voit sa responsabilité civile du chef d'accidents nucléaires limitée à 4 milliards BEF, cette limitation étant compensée dans le chef des victimes éventuelles par le fait qu'il s'agit d'une responsabilité *objective*, ne nécessitant pas de la victime qu'elle établisse une faute dans le chef de l'exploitant, et par le fait qu'il s'agit d'une responsabilité *canalisée* sur le seul exploitant, évitant ainsi une cascade de recours et permettant de mobiliser de façon optimale les capacités d'assurance disponibles sur le marché.

Il est proposé de porter ce montant à 12 milliards de BEF et ce pour les motifs suivants.

1) Prise en compte de l'ampleur des dommages

Le montant de 4 milliards avait été fixé au lendemain de l'accident de *Three Miles Island* (1979), lequel n'avait pas entraîné de contamination extérieure mais avait suscité d'importantes mesures préventives. Depuis lors, l'accident de Tchernobyl (1986) a donné toute l'ampleur des dommages potentiels suite à un accident majeur. Même si un tel accident est difficilement envisageable dans le Royaume, compte tenu de la technologie utilisée et des moyens de confinement mis en place, et même s'il est évident qu'en cas d'accident, le montant assurable ne couvrirait pas tous les dommages, un relèvement substantiel s'impose si l'on veut continuer à pouvoir justifier sa limitation par le caractère objectif de la responsabilité de l'exploitant et sa canalisation exclusive.

2) Recommandation OCDE

La recommandation du Comité de Direction de l'Agence pour l'Energie Nucléaire de l'OCDE faite aux États Parties à la Convention de Paris le 20 avril 1990, invite ceux-ci à fixer un montant de la responsabilité ci-

de exploitant vast te stellen op minstens 150 miljoen BTR (= bijzondere trekkingsrechten: 1 BTR = 1,293 EUR = 52,16 BEF), zijnde 7,8 miljard BEF. Ter opvolging van deze aanbeveling zou een verhoging tot een bedrag van 8 miljard BEF volstaan. Op de verzekeringsmarkt blijkt momenteel een bedrag van 12 miljard BEF onmiddellijk beschikbaar te zijn.

Een verdere verhoging van het aansprakelijkheidsbedrag ligt in de lijn der verwachtingen, eens de onderhandelingen over de herziening van het Verdrag van Parijs zullen zijn afgerond. Deze aanpassing zal mogelijk worden zonder tussenkomst van de wetgever dank zij een machtiging verleend aan de Koning.

BESPREKING VAN DE ARTIKELEN

De tekstuele opmerkingen geformuleerd door de Raad van State, in zijn advies L.29.731/1 van 13 januari 2000, werden onverkort overgenomen.

Artikel 2

Artikel 2 heeft tot doel artikel 4 van de wet van 22 juli 1985 te verduidelijken. De draagwijdte van de aan de Koning toegekende bevoegdheid om verschillende op eenzelfde plaats gevestigde en van dezelfde exploitant afhangende installaties te erkennen als één enkele installatie, wordt op het vlak van de verzekering beperkt omdat de laatste zin van artikel 4, 1°, de exploitant ertoe verplicht een verzekering aan te gaan die overeenstemt met de som van de bedragen van elke afzonderlijk beschouwde installatie. Om deze reden heeft de Koning van deze bevoegdheid geen gebruik gemaakt.

Een ongeval vindt zijn oorsprong steeds in slechts één van de bedoelde installaties, zodat logischerwijze enkel het bedrag dat op die installatie betrekking heeft beschikbaar moet zijn om de slachtoffers van dat ongeval te vergoeden.

De vereenvoudiging doorgevoerd in artikel 4, heft de bevoegdheden delegatie aan de Koning op, overwegende dat de installaties afhangende van dezelfde exploitant en gelegen op éénzelfde site, voortaan als één enkele installatie worden beschouwd. Daardoor worden aan de betrokken partijen, exploitanten en verzekeraars, ruime onderhandelingsmogelijkheden geboden.

De gelijkstelling voorzien in artikel 4, 2° tussen nucleaire en niet-nucleaire installaties wordt opgeheven. Ook deze mogelijkheid werd in de praktijk niet toegepast en vindt geen grondslag in het Verdrag van Parijs. Aangezien het geheel van de installaties voortaan au-

vile nucléaire qui ne soit pas inférieur à 150 millions de DTS (= droits de tirage spéciaux: 1 DTS = 1,293 EUR = 52,16 BEF), soit 7,8 milliards BEF. Le choix d'un montant d'au moins 8 milliards s'impose au regard de la recommandation. Or, comme 12 milliards sont susceptibles d'être obtenus dès aujourd'hui sur le marché de l'assurance, ce dernier montant s'impose.

Une fois les négociations sur la révision de la Convention de Paris terminées, il faudra s'attendre à une nouvelle augmentation du montant de la responsabilité civile. Cet ajustement sera possible sans intervention du législateur grâce au mandat conféré au Roi.

EXAMEN DES ARTICLES

Les remarques textuelles formulées par le Conseil d'État dans son avis L.29.731/1 du 13 janvier 2000, ont été reprises intégralement.

Article 2

L'article 2 a pour but de clarifier l'article 4 de la loi du 22 juillet 1985. La faculté octroyée au Roi de reconnaître plusieurs installations implantées sur le même site et relevant du même exploitant comme une installation unique a vu son impact réduit par l'obligation faite, par la dernière phrase de l'article 4, 1°, de souscrire une assurance correspondant à la somme des montants de chaque installation considérée isolément. Cette réserve ayant réduit considérablement l'intérêt d'une telle mesure, le Roi n'a pas usé de son pouvoir.

Comme un accident trouvera toujours sa cause dans une seule des installations visées, seul le montant afférent à cette installation sera disponible pour indemniser les victimes de cet accident.

La simplification de l'article 4 fait donc disparaître l'habilitation donnée au Roi en considérant que constituent de plein droit une installation unique les ensembles d'installations relevant du même exploitant et se trouvant sur le même site. Cette solution offre aux parties intéressées, exploitants et assureurs, un meilleur champ de négociation.

L'assimilation d'installations non nucléaires au titre de l'article 4, 2°, est abrogée. Elle aussi n'a pas connu d'application et ne trouve pas de fondement dans la Convention de Paris. Enfin, le caractère automatique de la qualification d'installation unique à un ensemble

tomatisch wordt aanzien als één enkele kerninstallatie, zijn bijzondere maatregelen zoals beoogt in het laatste lid van artikel 4, niet langer vereist. Op grond van artikel 10 van de wet oefent de Koning toezicht uit op de voorwaarden tot erkenning van een nucleaire exploitant en op het behoud van deze erkenning.

Artikel 3

Artikel 3 vervangt artikel 7 van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie.

Het artikel stelt het bedrag waarvoor de exploitant aansprakelijk is vast op 12 miljard BEF, vanaf de dag waarop de wet van kracht wordt.

Vervolgens worden de aan de Koning verleende bevoegdheden tot herziening van het verzekerde bedrag uitgebreid en verduidelijkt. Een nieuw criterium wordt hierbij ingevoerd, met name de naleving van internationale verplichtingen of aanbevelingen. Het woord «aanbeveling» moet niet in de gewone betekenis worden opgevat. Het gaat hier om één van de initiatieven die de OESO kan nemen in haar betrekkingen met de lidstaten (naast beslissingen en overeenkomsten), krachtens artikel 5 van het Verdrag nopens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, goedgekeurd door de wet van 25 augustus 1961. Op grond van artikel 6 van deze overeenkomst worden de aanbevelingen gedaan in onderling akkoord van alle Lidstaten.

De Koning behoudt, krachtens artikel 7, 2°, nog steeds de mogelijkheid om een lager bedrag dan het basisbedrag vast te stellen voor installaties waarvan het risico gering wordt geacht of voor transporten van nucleair materiaal.

*De vice-eerste minister en
minister van Mobiliteit en Vervoer,*

Isabelle DURANT

*De staatssecretaris voor Energie
en Duurzame Ontwikkeling,*

Olivier DELEUZE

d'installations ne justifie plus l'adoption des mesures particulières visées au dernier alinéa de l'article 4. Un contrôle est toujours exercé par le Roi lors de la délivrance ou du maintien de la reconnaissance d'un exploitant, au titre de l'article 10 de la loi.

Article 3

L'article 3 remplace l'article 7 de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire.

Il porte tout d'abord le montant de la responsabilité de l'exploitant à 12 milliards BEF le jour de l'entrée en vigueur de la loi.

Il procède ensuite à l'élargissement et à la clarification du pouvoir octroyé au Roi pour réviser le montant assuré. Un nouveau critère peut être pris en considération: le respect des obligations ou recommandations internationales. Le terme «recommandation» n'est pas à prendre dans son sens commun: il s'agit de l'un des actes que peut prendre l'OCDE dans ses relations avec ses États membres (avec les décisions et les accords), en vertu de l'article 5 de la Convention relative à l'Organisation de Coopération et de Développement Économiques, approuvée par la loi du 25 août 1961. En vertu de l'article 6 de la même convention, les recommandations sont faites par accord mutuel de tous les Membres.

Il est toujours loisible au Roi, comme par le passé, de fixer un montant inférieur au montant de base, pour des installations jugées à faible risque ou pour des transports (article 7, 2°).

*La vice-première ministre et
ministre de la Mobilité et des Transports,*

Isabelle DURANT

*Le secrétaire d'État à l'Energie et
au Développement durable,*

Olivier DELEUZE

VOORONTWERP VAN WET

Onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie

Artikel 1.

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2.

Artikel 4 van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie wordt vervangen als volgt:

« Art. 4. Wanneer meerdere kerninstallaties of één kerninstallatie en om het even welke andere installatie, waarin zich radioactieve stoffen bevinden, zich op eenzelfde vestigingsplaats bevinden en door dezelfde exploitant worden uitgebaat, worden zij, voor de toepassing van deze wet, beschouwd als één enkele kerninstallatie.»

Art. 3.

Artikel 7 van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 7. Het maximumbedrag waarvoor de exploitant voor schade aansprakelijk is, bedraagt voor ieder kernongeval 12 miljard frank.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag bedoeld in het eerste lid wijzigen, om één van de volgende redenen:

1° het bedrag constant te houden in reële termen;

2° rekening te houden met het vermogen en de aard van de kerninstallatie of met het belang van het transport;

3° tegemoet te komen aan de internationale verplichtingen van het Koninkrijk en aan de internationale aanbevelingen die Hem worden overlegd door uit hoofde van het Verdrag van Parijs bevoegde instellingen.

Het bedrag vastgesteld krachtens lid 2 mag niet lager zijn dan het minimumbedrag bepaald in artikel 7, b) van het Verdrag van Parijs.»

AVANT-PROJET DE LOI

Soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire

Article 1er.

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2.

L'article 4 de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 4. Lorsque plusieurs installations nucléaires ou une installation nucléaire et toute autre installation dans laquelle sont détenues des matières radioactives ont le même exploitant et se trouvent sur le même site, elles sont, pour l'application de la présente loi, considérées comme une installation nucléaire unique.»

Art. 3.

L'article 7 de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 7. Le montant maximal de la responsabilité de l'exploitant pour les dommages s'élève à 12 milliards de francs pour chaque accident nucléaire.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, modifier le montant visé à l'alinéa 1er pour l'un des motifs suivants:

1° maintenir le montant constant en termes réels;

2° tenir compte de la capacité et de la nature de l'installation nucléaire ou de l'importance du transport;

3° répondre aux obligations internationales du Royaume et aux recommandations internationales qui lui sont adressées par les organes compétents en vertu de la Convention de Paris.

Le montant fixé en vertu de l'alinéa 2 ne peut être inférieur au montant minimal défini à l'article 7, b) de la Convention de Paris.»

Art. 4.

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de derde maand volgend op de maand waarin zij is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 4.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du troisième mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 14 december 1999 door de Minister van Mobiliteit en Vervoer en de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling verzocht hun van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie», heeft op 13 januari 2000 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet beoogt twee artikelen van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie te vervangen.

Het ontworpen artikel 4 (artikel 2 van het ontwerp) omschrijft onder welke voorwaarden verscheidene installaties als één enkele kerninstallatie in de zin van artikel 1, e), van de voorname wet worden beschouwd.

Krachtens het ontworpen artikel 7 (artikel 3 van het ontwerp) wordt het maximumbedrag van de schade waarvoor de exploitant aansprakelijk is, verhoogd en wordt de Koning gemachtigd om dat bedrag om welbepaalde redenen te wijzigen.

OPMERKINGEN BIJ DE TEKST

Artikel 3

1. In de inleidende zin volstaat het te schrijven «Artikel 7 van dezelfde wet wordt vervangen ...».

2. In het ontworpen artikel 7, eerste lid, vervang men de woorden «Het maximumbedrag waarvoor de exploitant voor schade aansprakelijk is» door de woorden «Het maximale schadebedrag waarvoor de exploitant aansprakelijk is».

3. In het ontworpen tweede lid, kan het woord «wijzigen» beter worden vervangen door «verhogen of verlagen». Aldus zou de in de memorie van toelichting omschreven bedoeling van het ontwerp juister worden verwoord.

De Nederlandse tekst van datzelfde lid kan worden verbeterd. Aldus schrappe men na het 1° en 2° telkens het woord «te» en kan het 3° beter luiden als volgt :

«3° voldoen aan de verplichtingen die voor België voortvloeien uit de internationale overeenkomsten en verdragen en uit aanbevelingen van de krachtens het Verdrag van Parijs bevoegde instellingen».

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Mobilité et des Transports et le Secrétaire d'État à l'Energie et au Développement durable, le 14 décembre 1999, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi «modifiant la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire», a donné le 13 janvier 2000 l'avis suivant :

PORTEE DU PROJET

L'avant-projet de loi soumis pour avis tend à remplacer deux articles de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire.

L'article 4 en projet (article 2 du projet) définit les conditions auxquelles plusieurs installations sont considérées comme formant une seule installation nucléaire au sens de l'article 1er, e) de la loi précitée.

L'article 7 en projet (article 3 du projet) augmente le montant maximal du dommage à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant est engagée et habilite le Roi à modifier ce montant pour des motifs précis.

OBSERVATIONS CONCERNANT LE TEXTE

Article 3

1. Dans la phrase liminaire, il suffit d'écrire : «L'article 7 de la même loi est remplacé ...».

2. Dans l'article 7, alinéa 1er, en projet, on remplacera les mots «Le montant maximal de la responsabilité de l'exploitant pour les dommages» par «Le montant maximal du dommage à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant est engagée».

3. Dans l'alinéa 2 en projet, le mot «modifier» gagnerait à être remplacé par «augmenter ou réduire». L'objectif du projet, tel qu'il est formulé dans l'exposé des motifs, serait ainsi plus correctement traduit dans le texte.

Le texte néerlandais de ce même alinéa peut être amélioré. Au 1° et au 2°, on supprimera dès lors chaque fois le mot «te» et le 3° serait mieux rédigé comme suit :

«3° voldoen aan de verplichtingen die voor België voortvloeien uit de internationale overeenkomsten en verdragen en uit aanbevelingen van de krachtens het Verdrag van Parijs bevoegde instellingen».

4. In het ontworpen derde lid, vervange men in de Nederlandse tekst de woorden «lid 2» door «het tweede lid».

De kamer was samengesteld uit

de Heren

D. VERBIEST, kamervoorzitter,

M. VAN DAMME,
J. SMETS, staatsraden,

G. SCHRANS,
E. WYMEERSCH, assessoren van de
afdeling wetgeving,

Mevrouw

A. BECKERS, griffier,

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. D. VERBIEST.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelegd door de H. E. VANHERCK, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS D. VERBIEST

4. Dans le texte néerlandais de l'alinéa 3 en projet, on remplacera les mots «lid 2» par «het tweede lid».

La chambre était composée de

Messieurs

D. VERBIEST, président de chambre,

M. VAN DAMME,
J. SMETS, conseillers d'État,

G. SCHRANS,
E. WYMEERSCH, assesseurs de la
section de législation,

Madame

A. BECKERS, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. VERBIEST.

Le rapport a été présenté par M. P. DEPUYDT, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. E. VANHERCK, référendaire.

LE GREFFIER, LE PRESIDENT,

A. BECKERS D. VERBIEST

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

*Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET*

Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer en Onze Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen :

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 4 van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie wordt vervangen als volgt:

« Art. 4. Wanneer meerdere kerninstallaties of één kerninstallatie en om het even welke andere installatie, waarin zich radioactieve stoffen bevinden, zich op eenzelfde vestigingsplaats bevinden en door dezelfde exploitant worden uitgebaat, worden zij, voor de toepassing van deze wet, beschouwd als één enkele kerninstallatie.»

Art. 3

Artikel 7 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 7. Het maximale schadebedrag waarvoor de exploitant aansprakelijk is, bedraagt voor ieder kernongeval 12 miljard frank.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag bedoeld in het eerste lid verhogen of verlagen, om één van de volgende redenen:

1° het bedrag constant houden in reële termen;

2° rekening houden met het vermogen en de aard van de kerninstallatie of met het belang van het transport;

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

*A tous, présents et à venir,
SALUT*

Notre Vice-Première Ministre et Ministre de la Mobilité et des Transports et Notre Secrétaire d'État à l'Energie et au Développement durable sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1^e

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 4 de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 4. Lorsque plusieurs installations nucléaires ou une installation nucléaire et toute autre installation dans laquelle sont détenues des matières radioactives ont le même exploitant et se trouvent sur le même site, elles sont, pour l'application de la présente loi, considérées comme une installation nucléaire unique.»

Art. 3

L'article 7 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 7. Le montant maximal du dommage à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant est engagée, s'élève à 12 milliards de francs pour chaque accident nucléaire.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, augmenter ou réduire le montant visé à l'alinéa 1e pour l'un des motifs suivants:

1° maintenir le montant constant en termes réels;

2° tenir compte de la capacité et de la nature de l'installation nucléaire ou de l'importance du transport;

3° voldoen aan de verplichtingen die voor België voortvloeien uit de internationale overeenkomsten en verdragen en uit aanbevelingen van de krachtens het Verdrag van Parijs bevoegde instellingen.

Het bedrag vastgesteld krachtens het tweede lid mag niet lager zijn dan het minimumbedrag bepaald in artikel 7, b) van het Verdrag van Parijs.»

Art. 4

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de derde maand volgend op de maand waarin zij is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Gegeven te Brussel, 21 maart 2000.

ALBERT

VAN KONINGSWEGE

*De vice-eerste minister en
minister van Mobiliteit en Vervoer,*

Isabelle DURANT

*De staatssecretaris voor Energie
en Duurzame Ontwikkeling,*

Olivier DELEUZE

3° répondre aux obligations internationales du Royaume et aux recommandations internationales qui lui sont adressées par les organes compétents en vertu de la Convention de Paris.

Le montant fixé en vertu de l'alinéa 2 ne peut être inférieur au montant minimal défini à l'article 7, b) de la Convention de Paris.»

Art. 4

La présente loi entre en vigueur le premier jour du troisième mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au Moniteur belge.

Donné à Bruxelles, le 21 mars 2000.

ALBERT

PAR LE ROI,

*La vice-première ministre et
ministre de la Mobilité et des Transports,*

Isabelle DURANT

*Le secrétaire d'État à l'Energie et
au Développement durable,*

Olivier DELEUZE

**WET VAN 22 JULI 1985 BETREFFENDE
DE WETTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID OP HET
GEBIED VAN DE KERNENERGIE**

BASISTEKST

Art. 4.

Voor de toepassing van deze wet kan de Koning als één enkele kerninstallatie beschouwen:

1° verscheidene kerninstallaties die door eenzelfde exploitant op hetzelfde terrein worden uitgebaat, alsook enige andere installatie op dit terrein waar zich radioactieve stoffen bevinden. In dat geval is het bedrag van de verzekering die door de exploitant gesloten moet worden, evenwel de som van de bedragen voor iedere installatie afzonderlijk genomen;

2° één of meer niet-nucleaire installaties die samen met een kerninstallatie op hetzelfde terrein met een gemeenschappelijk doel worden geëxploiteerd.

Hij kan voor die gevallen bijzondere voorwaarden stellen welke de exploitant moet vervullen, inzonderheid met betrekking tot de verzekering of een andere financiële zekerheid.

Art. 7.

Het maximumbedrag waarvoor de exploitant voor de schade aansprakelijk is, bedraagt 4 miljard frank voor ieder kernongeval.

De Koning kan, ten einde dit bedrag op een vast peil te handhaven of met inachtneming van het vermogen en de aard van de kerninstallatie, van de omvang van het vervoer of van iedere andere omstandigheid die de waarde kan beïnvloeden, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag verhogen of verlagen, zonder dat het lager mag zijn dan het minimumbedrag bepaald in artikel 7, b), van het Verdrag van Parijs.

**WET VAN 22 JULI 1985 BETREFFENDE
DE WETTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID OP HET
GEBIED VAN DE KERNENERGIE**

**BASISTEKST AANGEPAST AAN
HET WETSONTWERP**

Art. 4.

Wanneer meerdere kerninstallaties of één kerninstallatie en om het even welke andere installatie, waarin zich radioactieve stoffen bevinden, zich op eenzelfde vestigingsplaats bevinden en door dezelfde exploitant worden uitgebaat, worden zij, voor de toepassing van deze wet, beschouwd als één enkele kerninstallatie.

Art. 7.

Het maximale schadebedrag waarvoor de exploitant aansprakelijk is, bedraagt voor ieder kernongeval 12 miljard frank.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag bedoeld in het eerste lid verhogen of verlagen, om één van de volgende redenen:

1° het bedrag constant houden in reële termen;

2° rekening houden met het vermogen en de aard van de kerninstallatie of met het belang van het transport;

3° voldoen aan de verplichtingen die voor België voortvloeien uit de internationale overeenkomsten en verdragen en uit aanbevelingen van de krachtens het Verdrag van Parijs bevoegde instellingen.

Het bedrag vastgesteld krachtens het tweede lid mag niet lager zijn dan het minimumbedrag bepaald in artikel 7, b) van het Verdrag van Parijs.

**LOI DU 22 JUILLET 1985 SUR LA
RESPONSABILITÉ CIVILE DANS LE DOMAINE
DE L'ÉNERGIE NUCLÉAIRE**

TEXTE DE BASE

Art. 4.

Pour l'application de la présente loi, le Roi peut considérer comme une installation nucléaire unique :

1° plusieurs installations nucléaires ayant le même exploitant et se trouvant sur le même site, ainsi que toute autre installation sur ce site où sont détenues des matières radio-actives. Toutefois, dans ce cas, le montant de l'assurance à souscrire par l'exploitant est la somme des montants de chaque installation considérée isolément;

2° une ou plusieurs installations non nucléaires exploitées conjointement, dans un but commun, avec une installation nucléaire implantée sur le même site.

Il peut déterminer pour ces cas des conditions particulières à remplir par l'exploitant, notamment en ce qui concerne l'assurance ou une autre garantie financière.

Art. 7.

Le montant maximal de la responsabilité de l'exploitant pour les dommages s'élève à 4 milliards de francs pour chaque accident nucléaire.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, en vue d'en maintenir constante la valeur ou en considération de la capacité et de la nature de l'installation nucléaire, de l'importance du transport ou de toute autre circonstance pouvant en influencer la valeur, majorer ou diminuer ce montant, sans qu'il puisse être inférieur au montant minimal défini à l'article 7, b) de la Convention de Paris.

**LOI DU 22 JUILLET 1985 SUR LA
RESPONSABILITÉ CIVILE DANS LE DOMAINE
DE L'ÉNERGIE NUCLÉAIRE**

**TEXTE DE BASE
ADAPTÉ AU PROJET DE LOI**

Art. 4.

Lorsque plusieurs installations nucléaires ou une installation nucléaire et toute autre installation dans laquelle sont détenues des matières radioactives ont le même exploitant et se trouvent sur le même site, elles sont, pour l'application de la présente loi, considérées comme une installation nucléaire unique.

Art. 7.

Le montant maximal du dommage à concurrence duquel la responsabilité de l'exploitant est engagée, s'élève à 12 milliards de francs pour chaque accident nucléaire.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, augmenter ou réduire le montant visé à l'alinéa 1er pour l'un des motifs suivants:

1° maintenir le montant constant en termes réels;

2° tenir compte de la capacité et de la nature de l'installation nucléaire ou de l'importance du transport;

3° répondre aux obligations internationales du Royaume et aux recommandations internationales qui lui sont adressées par les organes compétents en vertu de la Convention de Paris.

Le montant fixé en vertu de l'alinéa 2 ne peut être inférieur au montant minimal défini à l'article 7, b) de la Convention de Paris.